

חוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), התשנ"ה-1995*

1. הוראות שעה בתקופה של שנה החל ביום פרסומו של חוק זה –

(1) בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדיון), התשנ"א-1991¹, אחרי סעיף 2 יבוא:

ה'הלנה שלא כדיון (א) מעביד או מתווך כוח אדם שעשה אחד מאלה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה:

(1) העמיד ביודעין מקום לינה לרשותו של עובד זר, שנכנס לישראל שלא כדיון, או שיושב בה שלא כדיון או שעובד בישראל ללא רשיון שניתן לכך לפי חוק הכניסה לישראל,

התשי"ב-1952² (להלן – רשיון עבודה כדיון), בין אם המקום היה בבעלותו או בהחזקתו, ובין אם היה בבעלותו או בהחזקתו של אדם אחר;

(2) תיווך או סייע בכל דרך אחרת, בהשגת מקום לינה לעובד זר כאמור בפסקה (1).

דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³, ואם נעברה העבירה אגב עיסוקו של מי שעבר את העבירה בעסקו או במשלח ידו, דינו – קנס כאמור או מאסר ששה חודשים.

(ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעביד או מתווך כוח אדם, שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדיון, יושב בה כדיון ועובד בה לפי רשיון עבודה כדיון או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים, שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדיון, או שהוא יושב בה שלא כדיון, או שהוא עובד בה ללא רשיון עבודה כדיון.

(2) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אחרי סעיף 12 יבוא:

12. ה'הלנה שלא כדיון (א) מי שהעמיד ביודעין, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב האזור, שנכנס לישראל או שיושב בה, שלא כדיון, או סייע לתושב האזור כאמור להשיג מקום לינה, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואם נעברה העבירה אגב עיסוקו של מי שעבר את העבירה בעסקו או במשלח ידו, דינו – קנס כאמור או מאסר ששה חודשים.

(ב) מי שעשה מעשה כאמור בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק שבידי תושב האזור מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדיון ויושב בה כדיון או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת

* נתקבל בכנסת ביום ל' בשבט התשנ"ה (31 בינואר 1995); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2308, מיום ה' בחשון התשנ"ה (10 באוקטובר 1994), עמ' 48.

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 112.

² ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

שעשה את אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), שתושב האזור כננס לישראל שלא כדין או שהוא יושב בה שלא כדין.

(ג) לענין סעיף זה, "אזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה.

עבירה מינהלית 112. (א) עבירה לפי סעיף 12א היא עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985⁴, והוראות החוק האמור יחולו עליה, בשינויים המחוייבים בשל הוראות סעיף זה וסעיף 112.

(ב) לעבירה מינהלית לפי סעיף זה יהיה קנס מינהלי קצוב של 2,000 שקלים חדשים, לגבי כל תושב האזור שלגביו נעברה העבירה, ובעבירה מינהלית חוזרת – כפל הקנס האמור; לענין זה, "עבירה חוזרת" – כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985.

ביצוע 112. על אף האמור בסעיף 15 ובכל חוק אחר, שר המשטרה ממונה על ביצוע סעיפים 112 ו-112ב.

אורה נמיר	משה שחל
שרת העבודה והרווחה	שר המשטרה
שבח וייס	יצחק רבין
יושב ראש הכנסת	ראש הממשלה
	עזר ויצמן
	נשיא המדינה

⁴ ס"ח התשמ"ו, עמ' 31.

חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995*

הגדרות

1. בחוק זה –

"היום הקובע" – מועד שנקבע בחוק זה לשילומו של תשלום חובה;

"הפרשי הצמדה" – תוספת לתשלום חובה לפי שיעור העליה של המדרד מן המדרד שפורסם סמוך לפני היום הקובע עד המדרד שפורסם סמוך לפני יום שילומו של התשלום בפועל;

"מדרד" – מדרד המחירים לצרכן המתפרסם מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"פיתוח" – עבודה, רכישה או שירות;

"תשלום חובה" – כל תשלום המשולם לרשות מקומית מאת המדינה מכוח חוק או לשם ביצועו של חוק, לרבות מענק ותשלומי העברה מכוח חוק תקציב שנתי.

מועדי תשלומים ומנותיהם

2. (א) תשלום חובה שלא נקבע בחיקוק מועד לתשלומו, ישולם במלואו או במנות חודשיות החל בחודש שבו נקבע; לא תפחת מנה חודשית מהקבוע בתוספת עד אשר ישולם תשלום החובה במלואו.

(ב) העברת תשלום חובה כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה עד ליום השביעי מתחילת כל חודש.

* נתקבל בכנסת ביום ל' בשבט התשנ"ה (31 בינואר 1995) הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2195, מיום י' באב התשנ"ג (28 ביולי 1993), עמ' 293.